

tanke saa nær, at de ikke paa nogen Maade vilde forhindre Konsekventerne af Grundtan-
kens Gjennemførelse, og Mindretallets Forslag
have derhos efter min Formening ikke havt saa
saa Vanskeligheder at kæmpe imod, som det af
Flertallet foresøgte Forslag ikke har; jeg sig-
ter herved til den skarpe og bestemte Deling
mellem Vælgerne, som er et Kjendemærke i
det ærede Mindretals Forslag. Dog, da jeg
heller ikke paa Regjeringens Begne kan gaa
ind paa dette Forslag, skal jeg ikke opholde
mig noget Dieblif derved, men jeg ønsker at
komme tilbage til, at Regjeringen ikke kan gaa
ind paa den Grundtanke, hvorpaa det hele For-
slag er bygget, fordi den ikke har kunnet over-
bevise sig om, at den almindelige Valgret, —
selv om den er knyttet til bestemt Ophold i
et Aar og til at have sparet et Bidrag uden
Hensyn til, hvor stort dette er — overhovedet
egner sig til med Tryghed at kunne lægges
til Grund for de kommunale Institutioner.
Naar det jevnligt er fremkommet i Diskussionen,
og aabenbart er det, der saa at sige er det
Grundlag, hvorpaa alle de ærede Tale, der
slutte sig til Forslaget, staa, dette nemlig, at
de kommunale Institutioner skulle saa at sige
være én Afspæjling af de lovgivende Kamre,
da har det ikke været mig muligt at erkjende,
at denne Lighed virkelig er tilstede. Jeg har
en Gang tidligere udtalt mig desangaaende,
saa at jeg ikke skal komme dybt ind derpaa,
men det forekommer mig dog aldeles indly-
sende, at den almindelige Valgret ikke i det
politiske Liv er kommen til en saadan Gyldig-
hed som den; man vil give det i det kommunale Liv.
Foruden det, at der ved Siden af eksisterer en
Modvægt i det andet Thing mod den almindelige
Valgret staa den politiske almindelige Valgret
ogsaa ganske anderledes under Indflydelse af
den hele offentlige Mening og forskjellige andre
Omstændigheder og staa i en ganske ander-
ledes umiddelbar Forbindelse med Regjeringen,
end de kommunale Institutioner gjøre. Jeg
tror derfor, at den Analogi, som man vil
drage mellem Grundlovens almindelige Valgret,
og almindelig Valgret til de kommunale In-
stitutioner ikke er ganske rigtig, Ivertimod
forekommer det mig, at, saaledes som de kom-
mune Institutioner for Tiden ere grundlagte,

maa man sige, at de have fuldt saa stor Ege-
hed med den Maade, hvorpaa den almindelige
Valgret er bragt til Udførelse i det politiske
Liv, kun med den Forskjel, der følger af, at
man ved de kommunale Institutioner er hen-
vist til at maatte noies dermed. (S. A. Han-
sen: Hør!). Ja, det er en meget væsentlig
Ting, at man ikke har organiseret det saaledes
i Kommunerne og ikke vel vil kunne organisere det
saaledes i Kommunerne som i den store lovgivende
Forsamling. Jeg kan heller ikke skjønne rettere,
end at man maa være af den Overbevisning,
at de Anliggender, der væsentlig behandles i
Kommunerne, ere økonomiske, eller, om man vil,
finansielle, og, naar det fra den modsatte Si-
de paastaas, at der ogsaa er mange andre Ting,
der komme for i Kommunerne, vil jeg sige:
Ja, det indrømmer jeg, men vel at mærke,
det er væsentlig den økonomiske Side af disse
Sager, der kommer til at ligge for til Afgjø-
relse af Kommunen, hvorimod de store Prin-
ciper afgjøres her i den lovgivende Forsam-
ling, hvilken Afgjørelse Kommunerne have at
rette sig efter. Det er kun Udførelsen i Livet,
det er kun det, der foranlediger Pengesudgifter,
der væsentlig vil være Gjenstand for Kommu-
nernes Virksomhed. Naar et æret Medlem
heroverfor (Madsen) har sagt, at Kommunerne
nærmest maatte sammenlignes med en Skatte-
kreds, kan man ganske vist sige, at Bestatnin-
gen har en ganske væsentlig Side i Kommunerne.
Om ogsaa de Regler, hvorefter Skatten skal
lignes, ere givne i Loven, kommer dog Udfø-
relsen deraf til at ligge i Kommunens
Haand, og det forekommer mig da ikke,
at det ærede Medlems Indvending mod
den Stilling, Regjeringen indtager, staa til,
naar han siger, at ethvert Menneske er lige
bestattet, fordi de Alle bestattes efter deres
Evne. Ja, det er en Sætning, der i en vis
Henseende i sin Almindelighed ogsaa kan have
sin Gyldighed, men vi maa erindre, at selve
Skattens Ansættelse beror paa et Skøn, og
det er derfor ikke ganske ligegyldigt, i hvis
Hænder dette Skøn ligger. — Der er jevn-
lig talt, som om der her var Spørgsmaal om
virkelig at udelukke en stor Del af vore Med-
borgere fra at udøve Valgret. Jeg skal er-
kjende, at noget Saadant ligger for i Kjøben-